Bodola în viața de toate zilele...

N'aduce anul ce aduce... shootul!... -- Un băiat strângător. -- Unde este vorba și de d. Niculae Titulescu! -- Principii matrimoniale... -- Asaltul admiratoarelor. -- Secretul unei cariere

BODOLA

Bo-do-la:

I[illegible]ewul nostru de astăzi vă prez[illegible]ă, în viața lui de toate zilele, cea mai autentică vedetă a footballului românesc: pe Bodola...

Talent fascinant, atlet desăvârșit și cavaler fără pereche, Bodola nu este numai cel mai strălucit produs al footballului românesc, ci este, totdeodată, și cea mai captivantă apariție depe arenele noastre de sport.

De altfel, întreaga identitate sportivă a minunatului jucător orădean, se bizue pe un cumul de superlative care îi acordă lui Bodola o aureolă excețională și un flux de simpatie încă neîntâlnit în viața footballului românesc.

JUCATORUL BODOLA e un adevărat fenomen. Un geniu al balonului rotund. Inteligența cu care participă la desbaterile jocului, rafinamentul cu care comandă fuga balonului și alura în care își depășește adversarii, toate acestea sunt semnalmentele jucătorului care nu se naște decât la 10 ani odată. La noi, și mai rar...

CAVALERUL BODOLA, la înălțimea jucătorului de rasă cu acelaș nume, — este mai mult decât o constatare. E un exemplu. Pe meleagurile noastre mai cu seamă, unde concepția de sport este atât de fals interpretată, «fair»-ul lui Bodola este deadreptul reconfortant. Inzestrat din elșug cu calități fizice, Bodola a înțeles să le înregimenteze într'un spirit de admirabil cavalerism și de impresionantă disciplină, câștigându-și astfel o simpatie niciodată desmințită. Aici e de găsit și explicația că publicul nostru, atât de supărăcios și de ardeiat, n'a avut de subliniat, niciodată, cu nici un repros, atitudinea depe teren a lui Bodola.

In această privință, «Duduș» face parte din acei câțiva jucători, să-i numeri pe degete, care au parcurs o intensă activitate footbalistică, fără să fi cunoscut tunetele și fulgerele capriciosului judecător care e publicul...

ATLETUL BODOLA, complectând portretul sportiv al intervievatului nostru, se prezintă în aceiaș linie a excepționalului. Bine făcut, cu siluetă de june-prim și chip de Adonis, Bodola încântă privirile, stârnește admirația și,— dece n'am spune-o? — precipită bătăile de inimă ale spectatoarelor.

In totul, «Duduș» este o mare vedetă și dacă destinul l-ar fi aruncat dincolo de hotarele noastre, istoria sportivă l-ar fi incadrat printre sfinții ei cei mai simandicoși...

Prezența în București a lui Bodola, ne-a îndemnat să stăm de vorbă cu excelentul înaintaș al echipei noastre naționale.

Uite-l, nu e...

— E la «Union», a ținut să ne informeze un prieten atot-știutor.

Ușor de găsit, prinurmare.

— Allo, hotelul Union?

— Da, da...

— Ași vrea să vorbesc cu jucătorul de football Bodola

— Nu locuește la noi...

Ne-am înapoiat nedumerirea la prietenul care ne distribuise informația cu «Union»-ul.

— Ce spuseși, dragă, că Bodola stă la «Union»?

— Acolo stă...

— Taci din gură. Am întrebat: nu locueste la «Union».

— Acolo locuește. N'ai decât să întrebi la Federația Română de Football?

Bună idee...

— Allo, Federația Română de Fhootball?

— Federația..

— Unde stă, domnule, Bodola?

— La hotelul «Union».

— La «Union»? Sigur?

— Sigur, dom'le, ce te miri?...

Revenim la telefonul inițial:

— Allo, hotelul Union?

— Da, da...

— Domnule, ni s'a spus că jucătorul Bodola locuește la dv.

— Nu locuește aici, domnule!

Și de partea cealaltă a firului, receptorul a căzut cu violență.

Ce e de făcut?

Telefon, din nou, laFederația Română de Football, unde, găsindu-l pe d. Octav Luchide, am dat de piatra filozofală a afacerii; Bodola se află într'adevăr, la hotelul Union dar așa era consemnul: să fie izolat de orice indiscreții!

Cu deslegare» în regulă dela d. Luchide, am ajuns, însfârșit, la Bodola.

Bodola e în formă!

Camera 402. Etajul IV.

Budola se repauzează E. în pat, își reface forțele. Mircea David, colegul său de club și — să nădăjduim — îngerul nostru păzitor în matchul de astăzi.

— Noroc, Duduș...

— Bonjour...

— Te-am deranjat?

— Nu, căci nu dormeam. Din moment însă ce suntem consemn[illegible]ți in hotel, am găsit că nu-mi strică o porție suplimentară de odihnă. Nu uita că sunt după o amigdalită cumplită, care mi-a adus multe nopți de nesomn și în afară de asta nu uita, deasemenea, că Duminică va trebui să joc din toate puterile mele, pentru a fi de folos echipei...

— Ai trac?

Deloc. Natural, mă preocupă matchul de Duminică, dar nu sunt stăpânit de nici un fel de agitație sufletească. La mine, emoția de jucător e o chestiune cu totul insignifiantă și nu stărue mai mult decât primele 5 minute ale fiecărui match. Până mă «încălzesc». Pe urguranța.

— Te simți în formă, Duduș?

— Mă simt foarte bine. De-altfel, întotdeauna, — nu știu dacă ai remarcat și dumneata asta — în lunile de toamnă dețin o condiție mai bună.

— Contra Unirii Tricolor ai fost însă mai puțin impetuos, mai temperat ca deobicei...

E adevărat, recunosc, după cum sunt cel dintâi care îmi dau seama când am făcut o partidă bună și când n'am reușit să-l egalez pe acel Bodola pe care l-ar vrea publicul în permanență. In cazul matchului cu Unirea Tricolor, n'a fost însă o chestiune de formă. Mă resimțiam însă după răceala care se adăpostise printre amigdalele mele provocându-mi temperatură și ore groasnice de insomnie.

In general, eu fac parte dintre jucătorii cu forma statornică. Nu mă schimb dela o Duminică la alta. Când apuc să intru în formă, păstrez timp de 2-3 luni, acelaș potențial.

Mai slab sunt în lunile Iulie și August, când oboseala unui sezon întreg, în cursul căruia joc din toate puterile mele, îmi plumbuește mușchii și îmi anemiază suflul...

Explicația vigoarei pe care o chel tuesc din plin în matchurile la care particip, e simplă: duc o viață extrem de ordonată.

Abuzurile sunt cu desăvârșire excluse din viața mea.

— Nu bei, Duduș?

— Deloc. Poate însă că abstinența aceasta n'o datorez atât principiilor de viață sportivă, cât mai ales principiilor de economie, pe care le slujesc cu fidelitate...

— Cu... exagerată fidelitate! spun gurile rele.

— Știu, mă bucur de celebritatea că sunt un sgârcit feroce... Te văd că gândești. Fii însă liniștit: nu ești numai dumneata acela care știe că mi se spune... «scoțianul».

Cel puțin la Oradea Mare, «sgârcenia» mea a devenit material anecdotic.

Intre Bodăla și... Titulescu

Nu cumva a ajuns și prin București anecdota cu mine și cu Titulescu?

— Cel puțin eu n'o cunosc.

— Mi-au scos-o «banditii» din Oradea... Cică agravându-se starea lui Titulescu și fiind nevoe de o transfuzie de sânge, au plecat din St. Moritz câțiva medici ca să caute, în România, un om cu sânge sănătos.

Și l-au ales, — spune anecdota — pe... Bodola.

— Uite, domnule Bodola, așa și pe dincolo... Fostul nostru ministru de externe este într'o stare disperată și numai d-ta poți să-l scapi, dându-i câteva sute de grame de sânge... Natural, sacrificiul d-tale va fi răsplătit...

După o scurtă ezitare, Bodola s'a lăsat convins și s'a dus la St. Moritz, pentru a salva viața lui Nicolae Titulescu.

Transfuzia de sânge a reușit de minune, Titulescu și-a revenit în puteri și — larg — i-a dat lui Bodola un cec de 500.000 lei.

N'a trecut însă nici o săptămână și starea lui Titulescu s'a înrăutățit din nou, iar medicii au opinat că e nevoie neapărată de o nouă și urgentă transfuzie de sânge.

Fuga, la Oradea, după Bodola.

— Domnule Bodola, așa și pe dincolo... Trebue să vii din nou...

Bodola n'a spus nu, a luat trenul a venit la St. Moritz și s'a pus la dispoziție pentru o nouă transfuzie...

Operația a reușit.

Niculae Titulescu, care de-abia mai putea vorbi, și-a recăpătat forțele și a coborît din pat.

De data aceasta însă, nu i-a mai dat lui Bodola decât un cec de 100 mii lei.

Bani buni și ăștia. Bodola a băgat cecul în buzunar și s'a înapoiat fericit la Oradea.

După câteva zile, Titulescu se simte din nou rău.

Ce e de făcut? Consultul medicilor e categoric: pacientul are nevoie de o nouă transfuzie.

Bineînțeles, se recurge din nou la serviciile lui Bodola...

Se execută transfuzia, Titulescu își revine, îl îmbrătișează pe Bodola și-i dă un cec de... 500 lei!

Ce se întâmplase?

— ?!...

— In vinele lui Titulescu curgea de-acum sângele lui Bodola!

...Asta e anecdota pe care au ticluit-o «hoții» dela Oradea.

— Constat însă că nu te supără reputația asta de... scoțian!

— Nu mă supără. Am, de altfel, convingerea că nu sunt un sgârcit. Sunt doar econom. Și asta nu e rău deloc, crede-mă...

Bani albi pentru zile negre

Sunt un băiat prea conștient pentru a nu-mi da seama că gloria mea n'o să dureze cât lumea și că, dimpotrivă, când voi avea mai multă nevoie de ea, voi implora zadarnic un grăunte de glorie și o licărire de satisfacție.

Deaceea, — cu riscul de a se spune că sunt sgârcit, — strâng astăzi bani albi pentru zile negre...

Spune și d-ta, n'ar fi o crimă ca la finalul unei cariere atât de răsunătoare să mă trezesc gol-goluț în fața cine știe căror împrejurări vitrege?

Viața sobră pe care o duc astăzi trebue să mă puie la adăpost de surprizele pe care mi le-ar putea scoate în cale, mâine, destinul.

Să spună lumea ce-o vrea. O privește. Eu nu voiu renunța la viața pe care mi-am propus-o, de a cheltui cât mai puțin — și niciodată inutil — și de a strânge cât mai multe parale...

— Cât câștigi pe lună, Duduș?

— Salariu fix am 9500 lei lunar. Socotite și primele, mă urc cam la vreo 12.000 lei pe lună.

— Și cât cheltuești?

— Foarte puțin. La Oradea, casa și masa nu mă costă mai mult de 2.500 lei pe lună... Mai trimit ceva parale și pe-acasă...

— Și cu restul banilor?

— La ciorap...

— In cazul acesta, Duduș, trebue să fi strâns ceva parale...

— Bani, deocamdată, n'am. Am avut și eu strânși vreo 40.000 lei, dar i-am pierdut, apucându-mă de afaceri...

O afacere falimentară...

Sfătuit de persoane «binevoitoare» am finanțat cu 40.000 lei cinematograful «Vestul» din Oradea, care trebuia să-mi procure, după socotelile lor, niște beneficii fabuloase.

M'am păcălit însă crunt. In trei luni de zile am pierdut 200.000 lei.

Așa că, în momentul de față, nu mai am parale. Sunt însă mulțumit că mi-am putut cumpăra 30 de jugăre de pământ și dacă voga mea va mai dăinui, sper să ajung să mă văd și cu căsuța mea...

După cum poți constata, am idealuri cât se poate de burgheze... Umblu cu picioarele pe pământ...

— Nu cumva te frământă și gândul unei căsătorii?

— Asta, nu. La 24 ani îmi pot permite să mai respir încă aerul libertății. Și apoi dece m'aș însura? Dar nu, nu scrie că nu vreau să mă însor... S'ar putea, în definitiv, să se ivească o fată bogată și...

Distracții...

— Cum te distrezi la Oradea, Duduș?

— Dimineața îmi văd de slujbă: sunt funcționar la uzina de apă.

După masă, de cele mai multe ori, dorm, iar serile le pierd fie văzând câte un film de cinematograf, fie jurând dragoste veșnică unei fete...

Pe urmă, o bună parte din timp mi-l trec cu antrenamentul...

Debutul

— Apropos, Duduș: în ce împrejurări te-ai apucat de footbal?

— Aveam 7 ani când mi-am făcut botezul footballului.

Pe un maidan din apropierea casei noastre, o gloată de puști băteam, de dimineață până seara, o minge de football. Joaca lor mi-a plăcut...

In scurtă vreme m'am amestecat și eu printre ei și am început să prind meșteșugul...

Mai mult încă: după o practică de două săptămâni, îmi apropiasem o dexteritate mai mare decât aceea a tovarășilor mei de joc... Pe chestia asta nu-ți mai spun că, atunci când puștii alcătuiau formațiile care să joace «la două goaluri»... selecționarea mea era obiectul unei dispute învierșunate. Câteodată se porneau adevărate conflagrațiuni din cauza mea!

Prima oară într'un club

Am activat astfel, pe... maidane, până la 15 ani, neîndrăznind să mă înregimentez într'un club, până când o întâmplare fericită m'a adus direct în echipa I-a a clubului C. F. R., fără să mai fi fost nevoit să fac stagiu la pitici și la juniori.

Intr'o zi, asistam la un antrenament al clubului C. F. R., în rândurile căruia juca fratele meu, Carol.

Mă așezasem lângă poartă și urmăream jocul cu priviri atente și încărcate de admirație...

La un moment dat, mingea, ieșind în «out», a trecut pe lângă mine. Am întins piciorul și am tras, iar mingea s'a înapoiat în teren, împinsă de un shoot lung și precis...

Un shoot cu... consecințe.

A doua zi eram introdus în echipa I-a a clubului C. F. R. și jucam împotriva Colței-Brașov, care număra jucători ca Auer, Steinbach, Columbar, etc.

Am marcat două goaluri.

— In ce post jucai?

— Inter-stânga.

— Cât timp ai stat la C. F. R.?

— Un an de zile, după care am trecut la Brașovia, absolvind între timp și școala superioară de comerț.

Profesionist și internațional precoce

— Când ai trecut la C.A. O.?

Sub culorile actualului meu club, au jucat pimra oară în ziua de 30 August 1930, într'un match împotriva C. F. R.-ului.

Din amator, cum fusesem până atunci, am devenit profesionist, cu un salariu de 5000 lei pe lună. După cum vezi, o pornisem înfipt la drum. Aveam 18 ani, primeam 5000 lei pe lună și făceam dintr'o înaintare, care în afară de mine, mai cuprindea pe Cociș, Ronay, Covaci și Glanzman.

N'ași putea spune însă că debutul meu în rândurile C. A. O.-ului a fost prea strălucit. Adevărata mea lansare s'a produs o lună mai târziu, când C. A. O.-ul, s'a deplasat la București și a susținut la Onef două matchuri împotriva unui Juventus care cuprindea pe vremea aceia pe Wetzer I, Rafinsky, Dobo și Melchior.

In prima zi am făcut match nul, 3—3, iar a doua zi am câștigat cu 4—2, marcând câte-și patru goalurile!

Un an mai târziu, — la 19 ani! — jucam în echipa națională, împotriva Bulgariei... Eu, inter-stânga, Cociș extremă stângă, Sepi centru, Stanciu inter-dreapta și Glanzman extrema dreaptă...

Cel mai frumos matcn și cei mai buni jucători

— Care a fost cel mai mare match la care ai luat parte?

«— «Cred că cel mai frumos match de football în cari am jucat și eu, a fost acel în care am câștigat Cupa Balcanică, la Zagreb, învingând cu 4—2 Jugoslavia.

Aveam atunci următoarea înaintare: Cociș, eu, Sepi, Covaci, Glanzman, înaintare care a fost reeditată de 9 ori consecutiv!

— Spune-mi, Duduș, ce jucători străini, te-au impresionat mai mult?

— «Schall, când juca inter-stânga și Sindelar, în 1931.

— Dar dintre jucătorii români? Mă refer la cei de azi.

— «Pentru mine, cei mai buni jucători din România sunt Humi și Bindea...

Bodola mi-a vorbit apoi despre C. A. O., exprimându-și credința că nu va reuși niciodată să ia campionatul, fiindcă lipsește dârzenia necesară.

— «Viața lui CAO. e numai în matchuri amicale...

Păcat...

La București

— Nu te bate gândul, Duduș, să vii în București?

— «Mai încape întrebare? Cine nu dorește un câștig mai mare și un cadru mai amplu? Cred că în toamna viitoare voi juca sub culorile unui club bucureștean.

Finalul convorbirii noastre a abordat chestiunea matchului România—Ungaria.

— Mă mărginesc să-ți transmit un singur pronostic. Dar acesta ferm: dacă marcăm noi primul goal nu mai pierdem matchul pentru nimic în lume!

JACK BERARIU

BOX

8... 9... 10... out...

CAMPIONATUL Belgiei la categoria mijlocie se va disupta la 14 Octombrie, la Bruxelles între Annet și Charlier.

AZI la Boulonnais, Johnny Edwards — vechea noastră cunoștință — întâlnește pe campionul Egiptului de categoria pană, Clement Politi.

MARȚI, la Central S. C., Bataille întâlnește în match revanșă pe Huguenin.

GUILLEMETTE a învins pe italianul Giacomelli prin descalificare pentru box neregulat în cursul reprizei a 10-a.

GREUL finlandez Gunnan Barlund va susține două matchuri în America.

La 7 Octombrie pe Hipodromul de la New York va întâlni pe Mac Donald, iar la 28 Octombrie la Filadelfia va fi opus lui Al. Delaney.

LA «TURDA» se antrenează următorii profesioniști: Milică Teodorescu, Traian Petrescu, Dumitru Vârtolaș, Lucian Popescu, Petre Beldea, B. Adania, etc.

GRUPAREA «Turda», secțiunea de box, de sub conducerea maestrului Zamfir Popazu, începând de Luni 5 Octombrie a. c. își va continua antrenamentul în sala «Izbânda» din calea Văcărești No. 21.

In acest local se vor organiza în fiecare săptămână reuniuni de box, amator și profesionist.

REUNIUNEA de box care trebuia să aibă loc astă seară la Ploiești, s'a amânat din cauza matchului de football România-Ungaria.

AMATORUL Nicolae Cornif dela gruparea «Turda», terminându-și serviciul militar, și-a reînceput antrenamentul la «Turda», în vederea campionatelor.

LA REUNIUNEA de la Ploiești va boxa și amatorul Gheorghe Iliescu dela Turda.

LA PORTLAND, Mike Belloise a învins la puncte în 10 reprize pe Al. Spina.

CAMPIONUL Olandei la categoria semi-grea De Boer învinsul lui Spakow a dispus la puncte de belgianul Leo Steyaert.

CAMPIONUL olympic de box la categoria semi-mijlocie, finlandezul Sten Siuro își va face debutul în rândurile profesioniștilor boxând la New-York cu un adversar încă nedesemnat.

Ray Impelletiere învingător

La San Francisco, Ray Impelletière, a învins net la puncte în 10 reprize, pe Phil Brubaker.

La începutul matchului, Brubaker își asumă un mic avantaj, dar neputând continua alura matchului, cedează unui Impelletière în cea mai bună formă.

Frankie Martin a învins pe Sangchili

Campionul mondial de categoria cocoș, spaniolul Balthazar Sangchili, a întâlnit la Montreal, într'un match de 10 reprize, pe Frankie Martin, campionul Canadei la aceeaș categorie.

După o luptă foarte disputată, Martin a fost declarat învingător la puncte.

Venturi challengerul lui Ambers

Enrico Venturi, în urma victoriei repurtate asupra lui Eddie Zivic, a cucerit titlul de challenger la titlul mondial de categorie ușoară.

Este posibil ca el să întâlnească la începutul lunei Noembrie pe Lou Ambers.